

Một số thơ văn của Tam Đa (*Lương Quân-Nguyễn Phú Long, Hoa Văn-Ngô Văn Hòa, Trần Quốc Bảo*) lưu niệm, ít người biết.

Trà Đàm Kết Hữu

Hữu duyên ta được gặp ta
Bốn phương trời những tưởng xa hóa gần
Hoa Văn Quốc Bảo Lương Quân
Mới sơ ngộ đã mười phần kính yêu
Bút thơ cũng buổi xế chiều
Hồn thơ ký thác bao nhiêu cho vừa
Dĩ văn hội hữu lời xưa
Bạn bè lần khuất, ta giờ còn nhau
Tuổi già lụ khụ yếu đau
Nhưng tâm nhật nguyệt trước sau giữa trời
Nắm tay trân trọng một lời
Gọi là tri kỷ cho người tri âm
Ví như bạn hiểu tình thâm
Thì xin nâng chén trà đàm hôm nay!

Trần Quốc Bảo

-----o0o-----

Giao Tình -

Hoa Văn tặng Trần Quốc Bảo & Nguyễn Phú Long

Cảm ơn bạn quý đến thăm
Buổi sơ giao đã vẹn phần mai sau
Chút tình riêng buổi ban đầu
Đôi lời đồng cảm trao nhau tâm tình
Ở đây buồn thật buồn tênh
Tình bằng hữu kiếp phù sinh ấm lòng
Muôn nghìn cái có cái không
Trăm năm ngoài chỉ một vòng tay hoa
Chim trời mỗi cánh bay xa
Non xanh rừng thẳm thiết tha cũng lòng
Hồn thơ nay cũng bênh bồng
Câu thơ cũng hát hiu cùng thế nhân
Cuộc đời hư thực phong trần
Bao nhiêu cũng cái phù vân đủ đầy

Tình thân thi hữu từ đây
Văn chương chữ nghĩa tình say một đời.
Hoa Văn. 10/8/2015

Thơ Say

Trần Quốc Bảo đáp họa

Yêu thơ tìm “Bạn Thơ” thăm
Kiếp tầm tơ ắt định phân trước sau
Duyên may hội ngộ buổi đầu
Gặp nhau trân trọng trao nhau chân tình
Chuyện đời bỗng thấy nhẹ tênh
Mối tâm giao vốn bình sinh bèn lòng
Quê hương phút đã như không
Bao người thương cũng trong vòng hương hoa
Cánh chim phiêu bạt trời xa
Gọi đàn cát tiếng thiết tha cõi lòng
Chí trai mòn gót tang bồng
Giật mình nhìn đoạn đường cùng phé nhân
Chao ôi! những chuyện gian trần
Có không, không có, phân vân voi đây
Cái còn cái mất giờ đây
Tự chung vốn liếng Thơ Say với đời.

Trần Quốc Bảo

-----o0o-----

Chút Tình Còn Lại Trong Nhau

Hoa Văn tặng Trần Quốc Bảo & Nguyễn Phú Long

“Trèo lên cây bưởi hái hoa
Bước xuống vườn cà hái nụ tầm xuân”
Quen nhau chỉ mới năm gần
Cùng chung một kiếp con tầm nhà tơ
Thân tầm ăn lá dâu thưa
Nhà tơ kéo kén đong đưa lặng lẽ
Kiếp ta ăn chữ nhà thơ
Tặng cho đời chuyện nắng mưa thường tình
Chẳng mong thơ của cung đình
Mà mơ mai một trở thành thiết thân
Cuộc đời áo mũ phù vân
Có hèn sang cũng chỉ ngàn ấy thôi

Gặp nhau trong buổi cuối đời
Tình tang một cuộc rong chơi sắp tàn
Thì xin tròn vẹn đôi hàng
Chúc nhau đẹp mãi thơ vàng thể nhân.

Hoa Văn

Xin Ghi Nhận Tấm Lòng Vàng

Trần Quốc Bảo đáp họa

*“Lời thơ tựa những cánh hoa
Thi sĩ la cà lượm cuối vườn xuân”*
Trao nhau lúc tuổi xế gần
Để cùng chia sẻ kiếp tầm vương tở
Chôn này lặng vắng bạn thưa
Tâm tư ngậm ngại trao đưa lững lờ
Mừng rằng thơ lại gặp thơ
Cho lòng đậm ấm nắng mưa chút tình
Đã không hoa bướm linh đình
Tình bằng hữu những chân thành mến thân
Hữu bằng tỵ tán như vân
Đáp lời xướng họa có ngần này thôi
Dễ dầu tri kỷ trong đời
Gặp nhau vào lúc cuộc chơi gần tàn
Bút thơ thô thiển dăm hàng
Xin ghi nhận tấm lòng vàng thi nhân
Trần Quốc Bảo

Thơ Ứng Khẩu (1)

Một hôm Tam Đa họp mặt tại tiệm Phở Số 1, khi ngồi chờ phở, ứng khẩu làm thơ,
“Tự trào sánh mình như chiếc xe già”:

Như Chiếc Xe Già

Luật Trời đã định cho mình
Con người hữu hạn, quản quanh chợ đời
Xe tôi nay quá đát rồi!
Buồn vui cũng đủ khóc cười... chảm than !

Hoa Văn

Quý nhau xin được lạm bàn
Đường trần trường đoản, Trời ban nhiệm mầu
Xe dù quá đát từ lâu
Vọng nhân sinh, vẫn chạy ngầu như ai
Thơ văn cứ vậy trải dài

Trần Quốc Bảo

Cao niên, xe cổ khoan thai hện hò
Tặng nhau vận điệu, chuyện trò
Hết xăng, thì lại đổ cho đầy bình!
Mai sau có kẻ nhớ mình:
“Ôi chao!... Thuở ấy thơ tình thật hay!”

Nguyễn Phú Long

-----o0o-----

Thơ Ứng Khẩu (2)

*Ba bạn già trà đàm tại nhà TQB. Sáng ngày 24/11/2016
Nguyễn Phú Long xuất khẩu đọc thơ (thể Hát Nói)*

Chung trà ngát ngát

Muỗi:

Làm người chẳng lẽ sống hòa
Dược bao lâu nữa miệt mài mà chi!

Nói:

Những tháng năm về trước
Nợ tang bồng còn lo ngược tính xuôi
Bây giờ đến lúc thanh thoi
Cứ tiêu khiển rong chơi cho thoải mái...

*Chữ nghĩa là tâm tình hiện tại
Văn chương để ký thác xưa sau.*

Hò hện bạn bè ríu rít bên nhau
Mừng rỡ hàn huyên lâu mau rất quý!
Nàng Thơ đó! Nào đồng thanh tương khí
Hoa Xuân đây, mời kẻ sĩ nâng niu
Chung trà ngát ngát... ly rượu hiu hiu...
Lạc thú bày ra đập diều vui xiết kẻ!
Người ta thế thì mình cũng thế
Quảng gánh buồn lo, cho nó khỏe... ai ơi!
Trăm năm gần đất xa trời.

Nguyễn Phú Long.

Thơ với trà (Hoa Văn đọc tiếp)

Sáng nay Thơ với chung trà

Tình Quan San với Tình Già vui thay

Không rượu mà hồn ngát ngát

Tuyệt vời “Thiên Hạnh”, phút giây trà đàm!

Hoa Văn

Còn Lại Là Thơ (Trần Quốc Bảo đọc tiếp)

“Ai người say mộng vinh hoa

Chúng mình đậm bạc chén trà tinh sương

Chuyện đời đen trắng vô thường

Ta say thi phú văn chương hữu tình

Một mai tàn cuộc nhân sinh
Chút gì còn lại của mình là Thơ.”

Trần Quốc Bảo

TÌNH MÃI QUAN SAN

*Trước khi mãn cuộc Trà Đàm,
Hoa Vãn mơ màng đọc “Thơ Cho Nàng”*

Hương trà thơm, nhớ nàng thơ
Vì hơi vẫn thở vì mơ vẫn còn
Tình em nay đã trắng tròn
Mà riêng tư vẫn nỗi buồn xa xưa
Vẫn còn sáng nắng chiều mưa
Vẫn câu lục bát đong đưa nhân tình
Quản quanh hai chữ nhân sinh
Bến trầm tư vẫn vô tình hoang vu
Thôi thì dâu bể sương mù
Bâng khuâng mặt đất đã từ mưa sa
Từ khi cỏ sót bóng tà
Gió hiu hắt thổi nhạt nhòa mắt vui
Từ em bỏ lại ngậm ngùi
Tôi đưa tay nhốt gió trôi về ngàn
Chút tình thơ vẫn quan san
Trong hư vô có vô vàn xa xăm.

Hoa Vãn

Trần Quốc Bảo viết Thơ đề Tựa: MÁY NỐT PHÙ HOA, Thi tập của Hoa Văn, do Cội Nguồn xuất bản 2016

Thơ đề Tựa

Mời ngâm “*Máy Nốt Phù Hoa*”
Dòng tâm sự của Bạn già Hoa Văn
“*Đây là chén rượu phù vân*
Sầu nhân thế với trăm phần đắng cay” (*)
Trời cho còn có hôm nay
Vàng Thơ đầy túi, trắng tay cuộc đời!
Cõi thơ trần thế bụi ngùi
Bóng phù vân vẫn từng hồi đong đưa (*)
Mịt mù khói trận ngày xưa
Trên Quê hương trái đã thừa đau thương
Dư âm nhạc khúc đoạn trường
Thấm chìm vào bãi bể nương dâu rồi
Bước đường vong quốc bồi hồi
Giật mình thấy trọn cuộc đời hư vô
Phù hoa đến cả hồn thơ
Có, không, hay chỉ giấc mơ ảo huyền
Đời hoa thắm những truân chuyên
Đời Thơ đượm những ưu phiền khác chi
Một mai xuân sẽ hạn kỳ
Theo mây tản mạn bay đi mơ hồ
Cung đàn: trăm cánh Hoa Thơ
Còn lưu vọng mãi bên bờ nhân sinh.

Trần Quốc Bảo

Trần Quốc Bảo viết Tựa: Tuyển Tập Thơ Văn, Thi tập in chung của Tam Đa (Hoa Văn, Nguyễn Phú Long, Trần Quốc Bảo) xuất bản 2016

Bài Tựa “Tuyển Tập Thơ Văn”

VÀO TẬP

“Tuyển Tập Thơ Văn” này có ba phần, gồm những sáng tác của: Hoa Văn, Nguyễn Phú Long, Trần Quốc Bảo. Ba “người làm thơ” cư ngụ tại Richmond, Virginia - Cuộc đời ba “bạn già” chúng tôi, có nhiều điểm tương đồng. Trước hết, tuổi đời xít soát nhau, từ 80 trở lên, cầm bút làm thơ từ thuở thiếu thời, cùng gốc “nhà binh” và từng ở những Đơn vị địa đầu tuyển lửa Vùng 2 Chiến thuật. Dù hoàn cảnh mỗi người khác nhau, song dòng đời đều đã trải qua những đông tố khốc liệt trên Quê hương đất nước.

Sau cùng, nhờ thiên duyên an bài, chúng tôi dừng chân nơi đây, miền Đất Lành “Virginia is for lovers”, tìm đến với nhau trong “Tình Bạn Thơ Văn” thương mến và tương kính; đó chính là niềm hứng khởi để hình thành Tuyển Tập Thơ Văn này.

Trước khi vào phần nội dung của Tuyển Tập, xin mời Bạn đọc chia sẻ tâm sự chung của cả ba chúng tôi, qua mấy vần thơ “VUI BUỒN” sau đây của Hoa Văn:

*... Rằng xưa vinh nhục đã từng
Thu Đông Xuân Hạ nắng hồng mưa hoa
Tưởng như mãi với quê nhà
Từ khi bỏ xứ nghe mà đắng môi
Và ta mượn nắng quê người
Ngọt bùi cũng đủ hạt cay hạt nồng
Vẫn đời hai chữ đục trong
Chẳng hơn thua nữa nên không lỗ lời
Ngựa xe cũng chỉ một thời
Buồn vui trong cái khóc cười thế gian*

Và bài “MƠ ƯỚC”, thơ Lương Quân - Nguyễn Phú Long, cũng là niềm ước mơ thiết tha, nhưng thật đơn giản của chung ba chúng tôi vậy:

*Ta sẽ quay về nơi chôn xưa
Nhìn nhau vui kể mấy cho vừa
Giếng đình bóng nước khi tâm sự
Bãi cỏ đầu làng lúc nghỉ trưa
Trước ngõ cành đào sương lấp lánh
Sau vườn bụi trúc gió đu đưa*

*Thời gian thư thả đời trầm lặng
Sớm tối ra vào chuyện nắng mưa*

Tâm sự là thể, ước mơ là thể, dàn trải trong Tuyển Tập này, như một Kỷ niệm Thơ Văn của ba người Bạn Già, hữu duyên tương ngộ qua buổi “TRÀ ĐÀM KẾT HỮU”, được ghi lại qua bút thơ Trần Quốc Bảo:

*Hữu duyên ta được gặp ta
Bốn phương trời những tưởng xa hóa gần
Hoa Văn, Quốc Bảo, Lương Quân
Mới sơ ngộ đã mười phần kính yêu
Bút thơ cũng buổi xế chiều
Hồn thơ ký thác bao nhiêu cho vừa
Dĩ văn hội hữu lời xưa
Bạn bè lần khuất, ta giờ còn nhau
Tuổi già lụ khụ yếu đau
Nhưng tâm nhật nguyệt trước sau giữa trời
Nắm tay trân trọng một lời
Gọi là tri kỷ cho người tri âm
Ví như bạn hiểu tình thâm
Thì xin nâng chén trà đàm hôm nay!*

Bây giờ, xin mời Bạn nâng ly trà thơm, và vào vườn TUYỂN TẬP THƠ VĂN cùng chúng tôi.
Trần Quốc Bảo

NHƯ CHIẾC XE GIÀ

*Luật Trời đã định cho mình
Con người hữu hạn quanh chợ đời
Xe tôi nay quá đất rồi
Buồn vui cũng đủ khóc cười - chầm than!!!*

Hoa Văn

*Quý nhau xin được làm bạn
Đường trần trường đoản, Trời ban nhiệm mầu
Xe dù quá đất từ lâu
Vòng nhân sinh vẫn chạy ngẫu như ai
Thơ vẫn cứ vậy trải dài!*

Trần Quốc Bảo

*Cao niên, xe cổ khoan thai hèn hò
Tặng nhau vẫn điệu, chuyện trò
Hết xăng thì lại đổ cho đầy bình
Mai sau có kẻ nhớ mình:
"Ồi chào! Thuở ấy thơ tình thật hay!"*

Nguyễn Phú Long

HOA VĂN
NGUYỄN PHÚ LONG
TRẦN QUỐC BẢO

• TUYÊN TẬP THƠ VĂN • 2016 •

TUYÊN TẬP THƠ VĂN

2016
VIRGINIA

